

De Aandeelhoudersvergadering (AHV) is opgericht om te gaan strijden voor de plaats van kunst en kunstenaars in de samenleving. We doen dit door middel van de kunst - onze grootste kracht - en door het zoeken naar verbinding met kunstenaars uit eigen en andere regio's in Nederland, om samenwerkingen aan te gaan en opnieuw draagvlak te creëren voor het belang van beeldende kunst in de maatschappij.

De Aandeelhoudersvergadering Rotterdam is de tweede grote groepsexpositie sinds de beweging in 2018 is begonnen. In maart van 2019 kwam Maarten Bel met het idee om in een nieuw betrokken winkelpand in de wijk Spangen te Rotterdam een editie van De Aandeelhoudersvergadering te organiseren. Wij als Bredase en startende groep waren onmiddellijk enthousiast. Een Rotterdamse editie met een grootstedelijke visie op de kernpunten van De AHV. Vanuit deze positie ligt de wereld binnen handbereik. Dat zet zoden aan de dijk!

Vanuit zijn visie op het kunstveld heeft gastcurator Maarten Bel

kunstenaars uitgenodigd voor een eerste bijeenkomst. Tijdens deze beraadslaging discussieerden we over wat er leeft in Rotterdam. Onder andere over de verdwijning van de middenstand uit het centrum, het parkeerbeleid, omgang met buurtbewoners, gentrificatie en ontmoetingen in de publieke ruimte. De kunstenaars die werden gevraagd voor de eerste bijeenkomst hebben een uitgesproken visie op deze hedendaagse kwesties. Een andere belangrijke verbindende factor van deze groep is een open vorm van humor waarmee ze deze materie benaderen. Met 12 kunstenaars werd de uiteindelijke vorm van de expositie, zoals deze hier in het boek weergegeven wordt, bepaald.

Wat het meest in het oog sprong was dat de benadering van problematiek hier in Rotterdam veel meer neerkomt op het kleine gebaar en wordt bekeken vanuit het perspectief van de man/vrouw op straat. Hoe betrek je deze bij de kunst? Hoe ga je het gesprek aan? Wat kan je vertellen? En dan het liefst met een knipoog. Waar er in de Bredase expositie de

grote nationale en internationale thema's werden aangesproken: armoede, het doorgeslagen kapitalistische systeem, de demonisering van de kunsten en het verdwijnen van draagvlak voor de kunstenaar in de maatschappij, ging het in Rotterdam over de symptomen hiervan. Het was een mooi inzicht toen ik me besepte dat het aankaarten van al deze stedelijke hindernissen en aandachtspunten een hele directe benadering is van de grote kwesties waar we dagelijks mee worden geconfronteerd.

Met deze wetenschap kan ik dus concluderen dat de Rotterdamse aanpak nog het meest tegemoet komt aan het oeroude credo: 'Niet lullen maar poetsen'.

Peter Bouwmans

DE
AANDEEL-
HOUDERS
VERGADERING
2019
HET AANDEEL
BEELDENDE KUNST

IMPRESIE TIJDENS DE PANDFEL HOUDERSVERGADERING 2019

DE KUNSTENAARS

DE KUNSTENAARS ➤

Maarten Bel

Volgens de filosoof Hans Vaihinger (1852-1933) is het vermogen te fantaseren de kern van ons mens-zijn. Met behulp van de fictie die in de kunsten tot uiting komt, kunnen we de complexiteit van het bestaan dragen. Zonder fictie is er geen verruiming van de geest mogelijk. Ik deel deze mening.

Rowan van As

De publieke ruimte in al haar facetten is de kern van mijn werk. Het werk ontstaat daar. Via interventies wil ik laten zien dat ik me onderzoekend opstel en wil ik op een bepaalde manier bewustwording creëren van de plaatsen waar we verblijven en de ruimte die we delen. Onderdeel van mijn werkproces is de feedback die ik krijg tijdens dit soort acties, hoe wordt erop gereageerd? Ik ben zo in dialoog met de publieke ruimte en de gewone voorbijganger, waardoor ik er achter kom wat wel of niet goed werkt en het inspireert tot nieuw werk.

Ook muziek speelt een grote rol in mijn werk, voor mij is muziek maken een logische bezigheid in veel interventies, ik kan me uitdrukken met muziek of geluid. Meer dan eens zit in mijn werk een activistische toon omdat zaken die ik observeer indruisen tegen mijn gevoel van rechtvaardigheid, het is een kritische reflectie vanuit een rol als poëtisch observator. In mijn werk speelt ook de thematiek van de relatieve machteloosheid van het individu

ten opzichte van grote ontwikkelingen. Wat kan je als simpele stadsbewoner voor invloed hebben? In mijn werk wil ik deze problematiek op poëtische wijze belichten. Zo installeerde ik bijvoorbeeld een openbare douche langs de Maas naast de Erasmusbrug die werkte met opgepompt water uit de rivier. De waterstralen gingen een visueel verband aan met de schuine staalkabels van de Erasmusbrug op de achtergrond. Dit was vlak voordat de kade permanent in gebruik zou worden genomen door enorme cruiseschepen. Een dergelijke happening zou daar nu niet meer mogelijk zijn. Vaak komt er uiteindelijk een extra gelaagdheid omdat ik werk met dit soort toeval. Het filmpje dat ik er van de Maasdouche maakte toonde ik vervolgens in een andere installatie. Het moet werken op verschillende niveaus, eerst in de buitenruimte, en vervolgens in een expositie setting in een sculpturale installatie. Voor de materialisatie van het werk gebruik ik een DIY esthetiek, het ziet er geknutseld

uit, ik gebruik dit omdat ik als individu een nietige positie inneem en van daaruit reageer op de wereld om me heen. De goedkope of gevonden materialen die ik gebruik zijn bereikbaar voor iedereen waardoor juist benadrukt wordt dat ik opereer vanuit een individueel vermogen tot reageren.

Domas van Wijk

Kunst = niet te volgen.

Maud van den Beuken

Conservering van de geografische ruimte is een noodzaak.

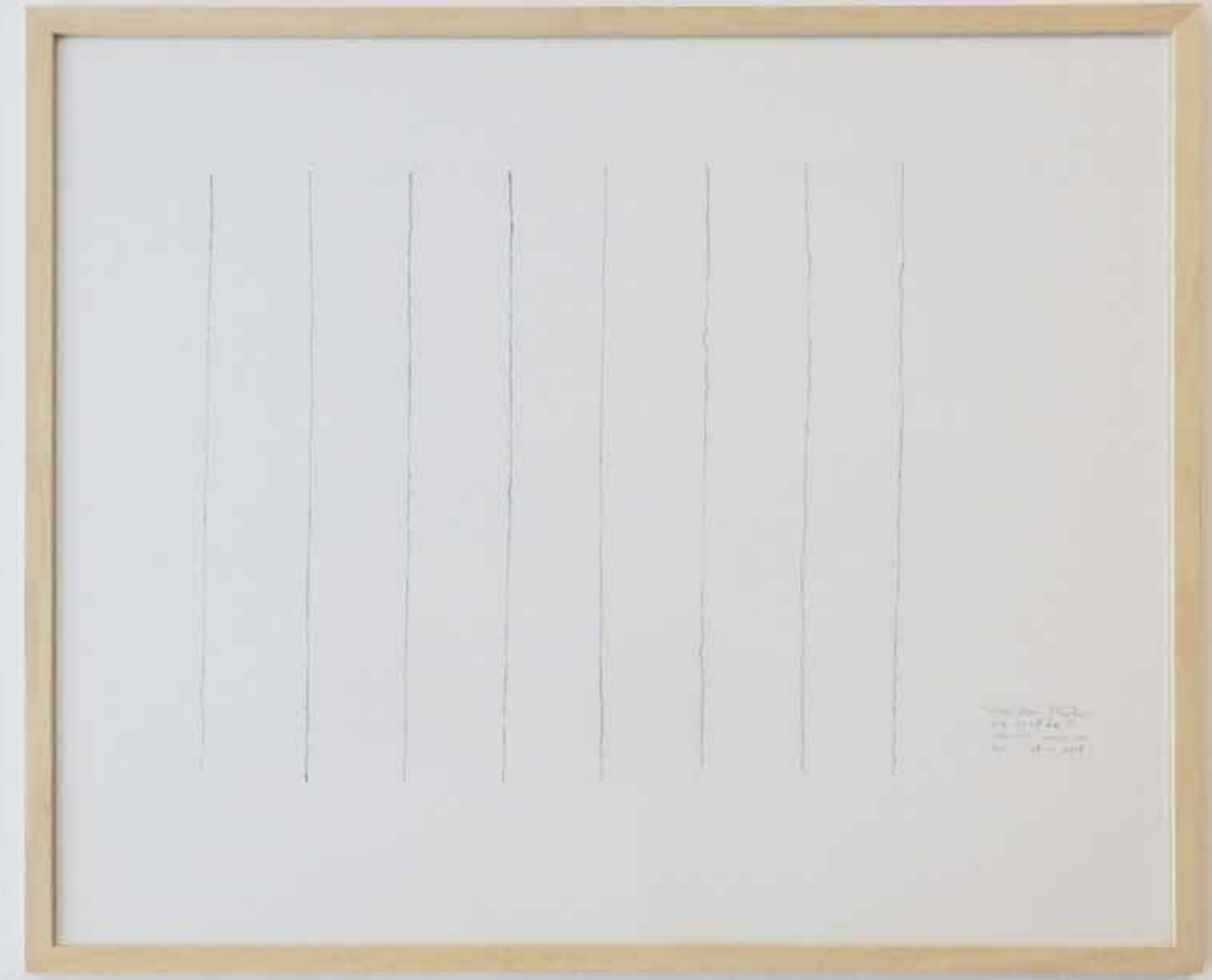

Marijke Appelman

I just hope both teams have fun!

Daan den Houter

In het beste geval vindt de kunst een 'waarheid' zonder een logische redenatie. Een 'iets' dat iedereen begrijpt zonder het uit te kunnen leggen.

Tessa Biemans

Ik heb een oneindige behoefte aan troost en verrassing: een behoefte aan schoonheid, lol, verhalen en inzicht in anderen. Ik geloof dat we nuttige en praktische dingen doen, onze basisbehoeften vervullen, om in staat te zijn het nutteloze te ervaren. Het nutteloze maakt het leven zo mooi.

We hebben als mens de fantastische mogelijkheid om de mateloze creativiteit van het leven te ondervinden, het wonder van het onbekende; hoera voor kunst!, film, muziek, wijn, en alle dingen die er voor zorgen dat je 's ochtends je bed uitkomt.

Onze uitingsvormen zijn de dingen die ons met elkaar verbinden en daarom zo essentieel.

De saus op de patat, de kussentjes op de bank, de streepjes op je onderbroek: het had inderdaad allemaal niet hoeven maar ik stroom over van geluk en trots om het feit dat dit soort dingen bestaan.

Pip Passchier

So many ways to win the game

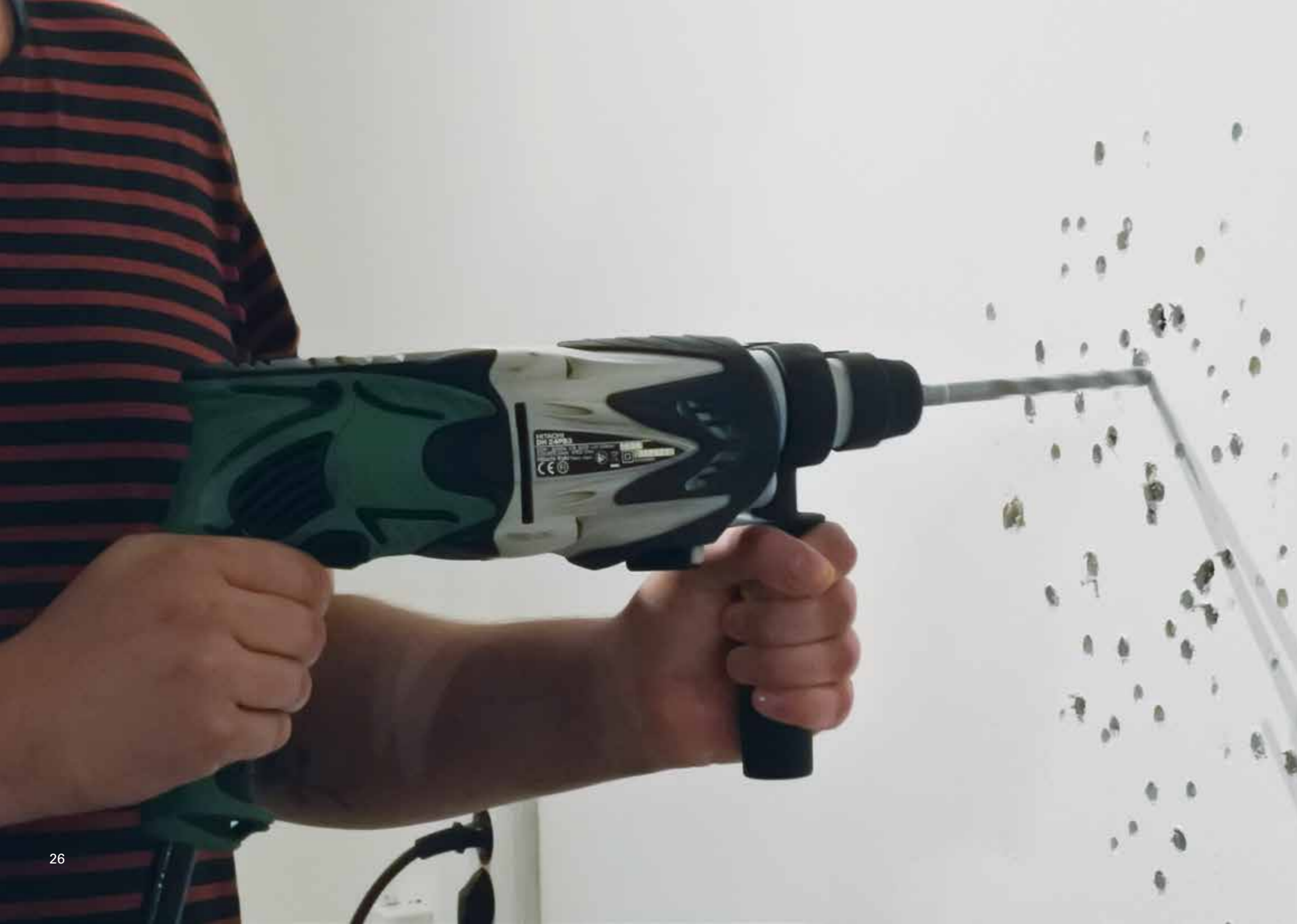
Jessica van Deursen

Life is Art & Art is Life
Het vermogen van de kunstenaar, is zijn vrijheid: de vrijheid om zich niet per se te conformeren aan de tijdsgeest. De vrijheid om een onzeker bestaan te durven leiden. De vrijheid om te zoeken naar wat hijzelf en de wereld nog meer zouden kunnen zijn. Maar vrijheid is niet hetzelfde als vrijblijvendheid. Ieder mens, is een immanent sociaal wezen. We leven met elkaar in groepen en/of spiegelen onszelf aan elkaar. We hebben ons binnen een maatschappij tot elkaar te verhouden en zijn daardoor per definitie een politiek wezen. Of zoals Aristoteles het uitdrukte: wij zijn een Zoön Politikon.

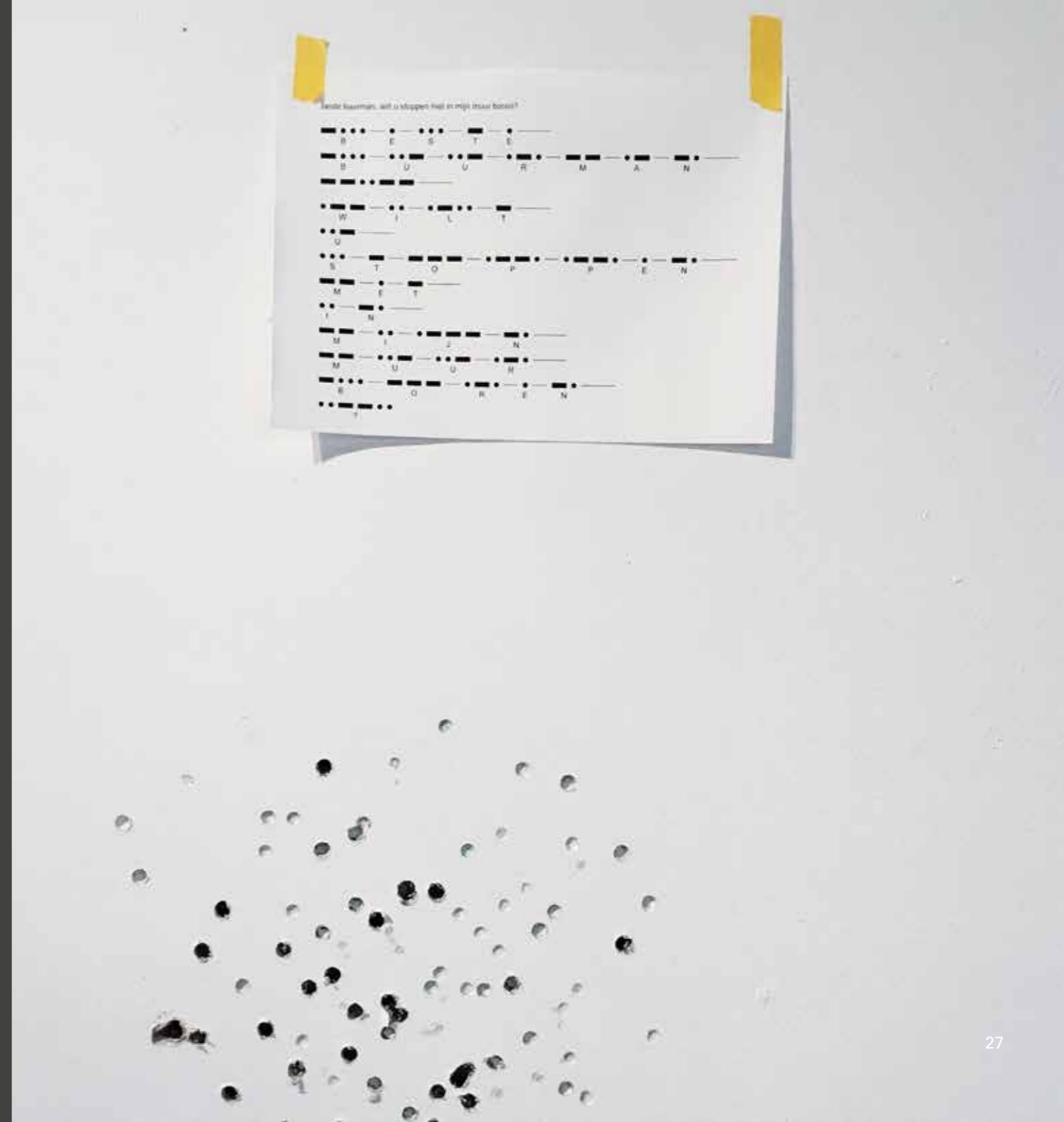
De kunstenaar, als schepper van zijn eigen universum, is wellicht

de meest vrije actor in een maatschappij. Volgens mij is het daarom de plicht van de kunstenaar zijn vrijheid met de maatschappij te delen. Door deze tenminste voor te spiegelen. Maar liever nog, actief de weg te wijzen; alternatieve visies voelbaar te maken, zodat nog meer mensen dan alleen hijzelf kunnen kiezen in welke wereld zij het liefste willen leven, en hoe daar te geraken.

Daar waar de bewegingsvrijheid steeds enger wordt, groeit de plicht voor de kunstenaar om zich te laten horen; uit zijn metafysische bubbel te stappen en het tij in de wereld actief te helpen keren. En dat moment, is nu.

Helmut Smits

Jeroen Jongeleen

'Ja, kom nou maar gewoon zitten!
1000 stoelen in de weg, 2019.

Anouschka Pessy

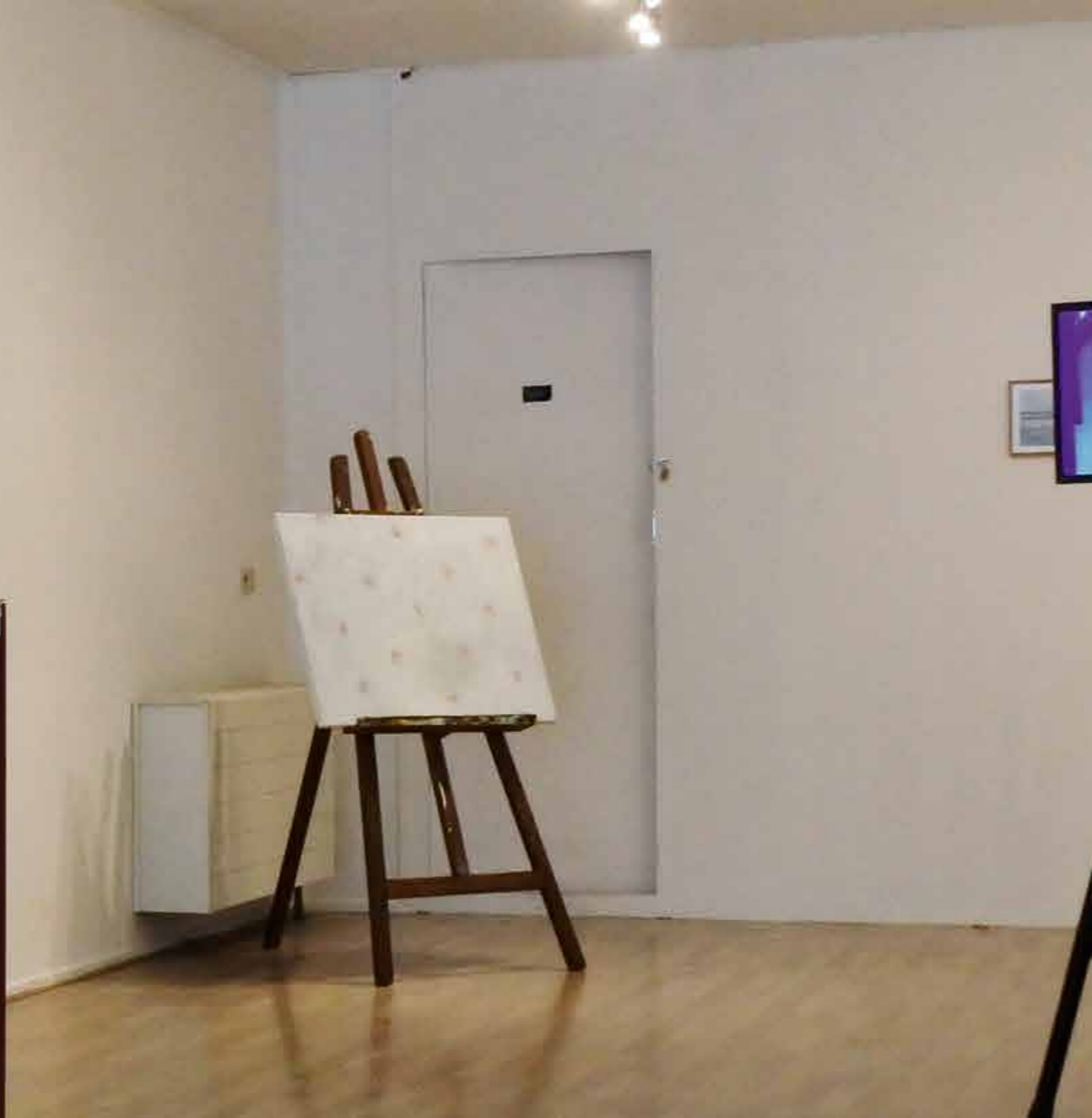
Kijk de wereld nou helemaal doen.

Jesse van Epenhuijsen

Performance tijdens de opening
van de ADHV Rotterdam

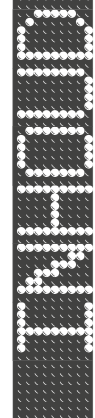
Het paviljoen van de Aandeelhouders- vergadering

concept & uitvoering: Rudi Bosch

Deelnemers aan het paviljoen:

- Lise Sore,
- Maarten Bel
- Martin & Inge Riebeek
- Sabine de Graaf
- Rudi Bosch
- Pascal Bastiaenen
- Jordy Koevoets
- Laurent Malherbe
- Peter Bouwmans
- Stijn Peeters
- Y. Né
- Jeroen Witvliet
- Marinke Marcelis
- Mischa Keijser
- Robert Roelink

	PAGINA
VOORWOORD	2-3
IMPRESSIE	4-5
KUNSTENAARS	
- Maarten Bel	8-9
- Rowan van As	10-11
- Domas van Wijk	12-13
- Maud van den Beuken	14-15
- Marijke Appelman	16-17
- Daan den Houter	18-19
- Tessa Biemans	20-21
- Pip Passchier	22-23
- Jessica van Deursen	24-25
- Helmut Smits	26-27
- Jeroen Jongeleen	28-29
- Anouschka Pessy	30-31
-	32-33
- Paviljoen	34-35
IMPRESSIE	36-37
INHOUD / COLOFON	38

Dit is een uitgave in eigen beheer van
"de Aandeelhoudersvergadering 2019".

Organisatie:

"de Aandeelhoudersvergadering 2019"

- Maarten Bel (gast curator)
- Lise Sore
- Ruth de Vos
- Peter Bouwmans
- Rudi Bosch

Voorwoord

- Peter Bouwmans

Vormgeving

- Rudi Bosch

Disclaimer:

© 2019 Alle rechten voorbehouden.
Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd, opgeslagen in een
geautomatiseerd gegevensbestand,
of openbaar gemaakt, in enige vorm
of op enige wijze, hetzij elektronisch,
mechanisch, door fotokopieën, opna-
men, of enige andere manier, zonder
voorafgaande schriftelijke toestem-
ming van de uitgever. Ondanks alle
aan de samenstelling van dit boek
bestede zorg kan noch de uitgever
noch de auteur aansprakelijk worden
gesteld voor eventuele schade die
het gevolg is van enige fout in deze
uitgave.

